

Arrest

nr. 337 238 van 5 december 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nicaraguaanse nationaliteit te zijn, op 30 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 mei 2025 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Nicaraguaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 3 maart 2023 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 24 mei 2023.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 5 juli 2023 overgemaakt aan het Commissariaat voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoekster gehoord op 30 september 2024 en op 5 maart 2025.

1.3. Op 27 maart 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 31 maart 2025 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Nicaraguaans staatsburger afkomstig uit Managua.

Uw broer R.E.M.B. verblijft sinds 2008 in België. Hij steunde van hieruit de protesten van 2018 in Nicaragua. Hij nam hier in 2018 en 2019 deel aan en organiseerde manifestaties tegen het regime voor de ambassade. Hij onderhield ook samen met u een facebookpagina waarop hij kritiek op de Nicaraguaanse autoriteiten uitte. Via via vernam hij dat hij op een zwarte lijst stond waardoor hij niet meer naar Nicaragua kan terugkeren. Sinds 2011 steunde u de activiteiten van Movfemd (‘Movimiento Feminista por la Diversidad’). U deed dit tot september 2022, toen de rechtspersoonlijkheid van de ngo werd afgenomen en de ngo dus ophield te bestaan. Van 2015 tot 2021 verbleef u voor uw werk in Peru. In 2022 keerde u na een verblijf in België en in de Verenigde Staten naar Nicaragua terug. U begon er Engels aan de universiteit te studeren en solliciteerde in die periode ook voor een job bij de overheid. U werd echter niet aangeworven omdat u niet kon aantonen dat u overheidsgezind was.

Op 7 november 2022 vonden de gemeenteraadsverkiezingen plaats. Omdat u W.E.B.B., de kandidaat-burgemeester voor Managua van de partij APRE (‘Alianza por la República’), kende, besloot u eind oktober 2022 hem te ondersteunen. U flyerde enkele keren verkiezingsfolders. Op de verkiezingsdag zelf was u samen met enkele anderen waarnemer voor de partij. U onderbrak uw waarnemingsmissie die dag twee keer. De eerste keer was ’s morgens, toen u uw oude, hulpbehoevende moeder bij het stemmen wilde assisteren. Dit werd u echter verboden. Er werden beledigingen ten aanzien van u geuit en er werd mee gedreigd om de politie erbij te halen, maar uiteindelijk heeft uw moeder haar stem kunnen uitbrengen. In de namiddag volgde er een zwaarwichtiger incident. Toen wilde u uw broer L.F.G.B. begeleiden toen hij ging stemmen, omdat hij in uw vroegere school moest stemmen die u uit nostalgie wilde bezoeken. Daar aangekomen, sprak u kort met de APRE-verkiezingswaarnemer die daar ter plaatse observator was. Dit werd gezien door regeringsaanhangers die op de patio van de school stonden. Daarna begon u foto’s te trekken van de lege klaslokalen waar niet gestemd werd. Aanwezigen begonnen u hierop aan te spreken en jouwden u uit voor oppositiespion. De politie die buiten de school stond werd erbij gehaald. U werd geduwd en moest uw telefoon afgeven, waarop de politie opnieuw vertrok. Op dat moment kwam uw broer die gestemd had terug. Jullie vertrokken samen. U werkte hierna uw verkiezingswaarnemingsmissie af. Sindsdien werd u in de gaten gehouden. Dit merkte u doordat er in de daarop volgende maanden twee keer een leuze op uw huis geschilderd werd waarbij u met de dood werd bedreigd. Ook werd uw telefoon twee keer door de politie gecontroleerd. De agenten zeiden u toen weliswaar dat het een routinecontrole was, maar u wist wel beter. Vrienden die bij u op bezoek kwamen lieten u ook weten dat hun auto werd gefotografeerd en hun nummerplaat werd genoteerd door iemand die uw huis in de gaten hield. Het geheel van deze acties zorgde ervoor dat u zoveel als mogelijk binnen bleef en dat u Nicaragua besloot te verlaten.

U vertrok op 19 februari 2023 legaal uw land. U reisde via de Verenigde Staten, waar u samen met uw moeder een tweetal weken verbleef, en Duitsland, naar België, waar u op 3 maart 2023 aankwam en op 24 mei 2023 om internationale bescherming verzocht. U verklaarde bij terugkeer naar Nicaragua te vrezen dat uw fysieke en morele integriteit niet gewaarborgd zal zijn, dat u omwille van uw affiniteit met APRE of met MOVFEMD op basis van valse beschuldigingen gearresteerd en veroordeeld zal worden of dat uw nationaliteit en uw bezittingen zullen worden afgenomen. U vreest er tevens geen waardige job te zullen hebben en dus geen waardig leven te kunnen leiden.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw paspoort uitgereikt op 20 juli 2021; uw verlopen paspoort uitgereikt op 30 september 2011; uw identiteitskaart uitgereikt op 9 augustus 2022; uw rijbewijs; een door u opgestelde ‘persoonlijke verklaring’ (‘declaración personal’) met een overzicht van uw asielmotieven; een attest van Movfemd ter bevestiging van uw activiteiten voor de organisatie van 21 februari 2011 tot september 2022; een attest van de partij APRE waarin uw engagement als verkiezingswaarnemer en uw problemen hierdoor worden bevestigd; en algemene informatie over mensenrechtenschendingen in Nicaragua, over het afnemen van de rechtspersoonlijkheid van ngo’s en over het afnemen van de Nicaraguaanse nationaliteit.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Vooreerst kan er aan uw engagement als verkiezingswaarnemer voor de partij APRE geen enkel geloof gehecht worden.

Zo stemmen uw verklaringen hierover niet overeen met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. U verklaarde dat u als verkiezingswaarnemer enkel een kaart van de partij kreeg die u rond uw hals moest dragen, maar dat u voor de rest geen officieel bewijs nodig had (CGVS I, p. 12; CGVS II, p. 8). U had volgens u ook geen toestemming nodig van de autoriteiten om verkiezingswaarnemer te zijn (CGVS II, p. 4). Dit klopt niet. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat verkiezingswaarnemers een accreditatie nodig hebben van de 'Consejo Supremo Electoral de la República de Nicaragua' (Hoge Kiesraad van Nicaragua) die aan de verkiezingswaarnemer een identificatiebewijs overhandigt.

Daarnaast slopen er een aantal opvallende tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen over uw verkiezingswaarnemingsmissie:

- Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud beweerde u dat u als verkiezingswaarnemer naar vijf tot acht stembureaus binnen kiesdistrict 2 bent geweest (CGVS I, p. 12). U verklaarde tevens dat u tot een groep van vijf verkiezingswaarnemers behoorde met wie u de kiesbureaus bezocht en dat er binnen district 2 nog andere groepen van vier of vijf verkiezingswaarnemers waren (CGVS I, p. 12). Bij uw tweede onderhoud beweerde u dan weer dat uw groep verkiezingswaarnemers uit zes leden bestond en dat er in uw district 2 géén andere groepen verkiezingswaarnemers actief waren. U bezocht als verkiezingswaarnemer in totaal slechts twee kiesbureaus, nl. het 'colegio panamericano' en de school 'Zulema Baltodano' (CGVS II, p. 5-6; p. 8; p. 10). Hiermee geconfronteerd, kwam u niet verder dan een herhaling van uw tweede versie en een opmerking over een slechte vertaling van de tolk (CGVS II, p. 20). Deze uitleg volstaat uiteraard niet. U had bij het begin van het tweede persoonlijk onderhoud noch over het verloop van het eerste onderhoud noch over de tolk, die u goed had begrepen, opmerkingen te maken (CGVS II, p. 2). U bezorgde het Commissariaat-generaal ook geen opmerkingen op de naar u toegestuurde notities van het persoonlijk onderhoud.

- Bij uw tweede persoonlijk onderhoud zei u aanvankelijk dat u de volledige dag van uw verkiezingswaarnemingsmissie doormaakte in het 'colegio panamericano', behalve een korte onderbreking toen u naar de school 'Zulema Baltodano' ging, en dat u in het 'colegio panamericano' de hele dag samen met een tweede verkiezingswaarnemer doorbracht (CGVS II, p. 5). Even later zei u echter dat u het grootste deel van de dag de enige verkiezingswaarnemer in het 'colegio panamericano' was (CGVS II, p. 9).

De voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u op 7 november 2022 aan een verkiezingswaarnemingsmissie heeft deelgenomen.

Ook uw problemen op die dag heeft u door een aantal tegenstrijdigheden en merkwaardigheden niet aannemelijk gemaakt:

- Daar waar u op de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde dat, toen u uw moeder wilde begeleiden bij het stemmen, er gezegd werd dat dit niet mocht en dat de politie erbij geroepen werd (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5) – ook in uw persoonlijke verklaring schreef u dat u toen door enkele politieagenten werd aangeklampt (zie 'declaración personal') –, zei u op het Commissariaat-generaal dat er enkel mee gedreigd werd om de politie erbij te roepen, maar dat de politie er niet bij gehaald werd (CGVS II, p. 21). Hiermee geconfronteerd, herhaalde u enkel uw laatste versie van de feiten (CGVS II, p. 21). Een louter vasthouden aan één versie van de feiten kan echter niet als afdoende uitleg hiervoor worden beschouwd.

- Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat u op uw voormalige school waar u foto's had getrokken door de politie werd geslagen waarna ze uw telefoon afnamen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Ook in uw persoonlijke verklaring schreef u dat u met geweld geslagen werd waarbij u expliciet het Spaanse werkwoord 'golpear' (slaan) gebruikte (zie 'declaración personal'). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal bevestigde u dat u toen geduwd, maar ook geslagen werd (CGVS I, p. 16). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud had u het slechts over geduw, maar

ontkende u uitdrukkelijk door de politie geslagen geweest te zijn (CGVS II, p. 12). Hiermee geconfronteerd, herhaalde u enkel dat u geduwd was en voegde u toe dat duwen en slaan (hiervoor gebruikte u het Spaanse woord 'golpear') niet hetzelfde is (CGVS II, p. 20). Geconfronteerd met uw schriftelijke verklaring, zei u, na lang zwijgen, dat u in uw geschreven verklaring overdreven had (CGVS II, p. 21), waarmee u erkent dat u tegenstrijdige verklaringen hierover heeft afgelegd. Uw tegenstrijdige verklaringen over het al dan niet door de politie geslagen geweest te zijn, nochtans een actie die in alle redelijkheid toch zeer markant moet geweest zijn, ondergraven aanzienlijk de geloofwaardigheid van het door u beweerde in de school 'Zulema Baltodano' meegemaakte incident. Aansluitend hierbij komt het overigens zeer vreemd over dat de toegesnelde politie, die het nodig vond om u toen agressief te duwen, om u met arrestatie te bedreigen en om uw telefoon in beslag te nemen, niet eens naar uw identiteitsgegevens gevraagd zou hebben noch zou hebben opgenomen (CGVS I, p. 16; CGVS II, p. 12).

- Uw houding na het incident van 7 november 2022 in de school 'Zulema Baltodano' is weinig aannemelijk. Ofschoon u als verkiezingswaarnemer het goede verloop van de verkiezingen moest waarnemen, ofschoon u zelf op 7 november 2022 een ernstig veiligheidsincident met medewerkers van de regeringspartij en met de politie zou meegemaakt hebben en ofschoon u na het incident uw verkiezingswaarnemingsmissie verdergezet zou hebben, vertelde u over uw wedervaren in het kiesbureau 'Zulema Baltodano' niets aan uw collega-verkiezingswaarnemers, naar eigen zeggen omdat u dat niet nodig vond, en lichtte u pas ongeveer een week later, nadat reeds door de partij officieel was vastgesteld dat er geen incidenten op de verkiezingsdag hadden plaatsgevonden, de kandidaat-burgemeester van uw partij, W., in (CGVS I, p. 13-15; p. 17-18; CGVS II, p. 14; p. 17). U legde uw houding weliswaar uit door erop te wijzen dat u uw conflict met leden van de regeringspartij, dat u omschreef als 'iets persoonlijks' dat volgens u niets met uw partij APRE te maken had en dat ook geen verband hield met uw verkiezingswaarnemingsmissie, niet wilde uitvergroten uit vrees gearresteerd te worden (CGVS I, p. 15). Deze uitleg overtuigt moeilijk. Wat de reden van de beweerde intimidatie ook moge geweest zijn en zelfs al was u in dat kiesbureau niet in uw hoedanigheid van verkiezingswaarnemer aanwezig, dan nog blijkt uit uw verklaringen dat er tijdens het beweerde incident door aanhangers van de regering werd verwezen naar uw oppositierol en dat u verweten werd tegen de regeringspartij in te gaan (CGVS I, p. 15; zie ook 'declaración personal'). Gelet hierop, kan dan ook niet worden ingezien dat u het er met uw gelijkgezinde collega-verkiezingswaarnemers, zelfs al konden ze als reactie hierop niet veel doen, zoals u nog aangaf (CGVS I, p. 15), niet over kon hebben. Uw houding, met name dat u als verkiezingswaarnemer niemand van uw collega-verkiezingswaarnemers van de intimidatie die u op een kiesbureau had meegemaakt op de hoogte bracht en dat u een week wachtte alvorens uw kandidaat-burgemeester, W., in te lichten, raakt dan ook kant noch wal.

- Opvallend is voorts dat u niet wist of de verkiezingswaarnemer van uw partij in de school 'Zulema Baltodano' het door u meegemaakte incident aan uw partij of aan de kandidaat-burgemeester van uw partij gemeld heeft (CGVS II, p. 14). U heeft evenmin aan uw partij of aan uw collega-verkiezingswaarnemers gevraagd of anderen op verkiezingsdag gelijkaardige problemen als u hadden ondervonden. U verklaarde zelfs dat u er niets over wilde weten, dat je problemen met de regering kan krijgen als je aan anderen hierover vragen zou stellen en dat de telefoons ook afgeluisterd worden (CGVS I, p. 19; CGVS II, p. 17). Dat hierover vragen stellen onmogelijk zou zijn, overtuigt echter hoegenaamd niet. U slaagde er naar eigen zeggen immers in om een week na het incident van 7 november 2022 hierover via de telefoon met W. te spreken en kreeg enkele maanden later van hem ook een attest ter bevestiging van uw wedervaren die dag. Dat u zich nooit geïnformeerd heeft naar gelijkaardige incidenten en u hiervoor zelfs geen interesse heeft opgebracht, ofschoon van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht kan worden dat hij zich zo volledig mogelijk informeert naar al deze elementen die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees, is een houding die niet in overeenstemming is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Gelet op het voorgaande, kan er niet het minste geloof gehecht worden aan uw verkiezingswaarnemingsmissie op 7 november 2022 en aan uw problemen die dag.

Bijgevolg kan er aan de hierna door u ondervonden problemen, met name de twee bedreigingen die op uw façade werden geschreven, de twee politiecontroles waarbij uw telefoon werd ingekeken en het in de gaten houden van uw huis door agenten in burger, die volgens u alle het gevolg waren van uw activiteiten op 7 november 2022 (CGVS I, p. 19; CGVS II, p. 3; p. 15-16; zie ook 'declaración personal'), ook geen enkel geloof gehecht worden.

De ongeloofwaardigheid hiervan wordt bevestigd doordat er, ook wat deze problemen betreft, enkele, weliswaar kleine, maar toch significante tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen slopen:

- In uw persoonlijke verklaring en tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud liet u optekenen dat vier vrienden u inde loop van november en december 2022 lieten weten dat uw huis door agenten in burger, die

foto's en notities namen, in het oog werd gehouden (CGVS I, p. 18; zie ook 'declaración personal'). Bij uw tweede persoonlijk onderhoud zei u dat het slechts twee vrienden, J. en R., waren die dit opgemerkt hadden (CGVS II, p. 18-19). Hiermee geconfronteerd, paste u uw verklaringen aan en zei u dat het inderdaad vier vrienden waren (CGVS II, p. 21). Een louter wijzigen van net daarvoor afgelegde verklaringen kan ook in deze context niet als een afdoende uitleg worden beschouwd.

- Bij uw eerste onderhoud zei u dat de exacte tekst van één van de slogans 'vandálica, mereces morir' was; de tekst van de tweede slogan op uw muur herinnerde u zich niet meer (CGVS I, p. 18). Ook bij het tweede onderhoud herinnerde u zich de tweede slogan niet zo goed meer – het was iets dat op 'plomo a las vandálicas' geleek –, maar meende u dat de exacte tekst van de eerste slogan 'vandálica, vas a morir' was (CGVS II, p. 15). Geconfronteerd met de verschillende versies, kwam u niet verder dan dat beide versies bijna dezelfde zijn (CGVS II, p. 20).

Verder heeft u niet de minste informatie over eventuele juridische procedures tegen u en heeft u hier ook, naar eigen zeggen uit angst, op geen enkele manier ooit naar geïnformeerd (CGVS II, p. 2-3). Nochtans verklaarde u te vrezen dat er valse zaken tegen u opgezet zouden kunnen worden waardoor u gearresteerd en in de gevangenis geplaatst zou kunnen worden, waarbij u vreest voor uw fysieke en morele integriteit en waarbij zelfs uw nationaliteit afgenomen zou kunnen worden. U illustreerde de mogelijkheid van valse beschuldigingen zelfs met voorbeelden die een vriendin van u, die op het parket werkt, aan u zou hebben gegeven (CGVS I, p. 20; CGVS II, p. 2; p. 22; zie ook 'declaración personal'). U legde ook algemene informatie neer over het afnemen van de Nicaraguaanse nationaliteit e.d.m. Dat u in deze context op geen enkele manier heeft proberen te achterhalen of er tegen u een juridische procedure werd opgestart, is niet aannemelijk. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers, zoals aangehaald, in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich, al dan niet op discrete wijze, zo volledig mogelijk informeert over die zaken die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees, quod non in casu.

Tot slot kan er nog op uw probleemloos legaal vertrek uit Nicaragua gewezen worden. U vertrok op 19 februari 2023 samen met uw moeder vanuit Nicaragua naar de Verenigde Staten van waaruit u naar België doorreisde. Uw moeder kon na haar bezoek aan familie in de VS probleemloos naar Nicaragua terugkeren (CGVS I, p. 19-20). Dat u, ondanks uw vrees door uw autoriteiten vervolgd te worden waardoor u zoveel mogelijk binnen bleef, het risico zou genomen hebben om legaal uw land te verlaten, overtuigt heel moeilijk.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt ertoe te besluiten dat er aan uw vluchtrelaas niet het minste geloof kan worden gehecht.

Betreffende uw bewering dat uw in België verblijvende broer ten gevolge van zijn beweerde oppositieprofiel op een zwarte lijst staat, blijkt uit niets dat u hierdoor anno 2025 bij terugkeer naar Nicaragua problemen zou kennen. Ofschoon volgens u al in 2018 duidelijk was geworden dat uw broer niet meer naar Nicaragua kon terugkeren, kende u persoonlijk ten gevolge van uw broers beweerde politieke profiel nooit problemen, ook niet toen u in 2022 vanuit het buitenland naar Nicaragua terugkeerde (CGVS I, p. 2-4; zie ook 'declaración personal'). U merkte weliswaar op dat u toen geen problemen had gekregen omdat u nog geen rechtstreekse activiteiten tegen de regering had ondernomen (CGVS I, p. 4). Hierboven is echter reeds gebleken dat aan uw problemen met de Nicaraguaanse autoriteiten sinds 7 november 2022 geen enkel geloof kan worden gehecht.

Eenzelfde opmerking kan gemaakt worden betreffende uw bewering dat u vervolging vreest doordat het regime zou kunnen ontdekken dat u de facebookpagina 'piñoleros en Bélgica' samen met uw broer beheerde (zie 'declaración personal'). Ofschoon u in uw schriftelijke verklaring nog beweerde nog steeds actief te zijn op deze facebookpagina, erkende u op het Commissariaat-generaal enkel in het begin, i.e. rond 2018, als medeadministrator actief geweest te zijn, maar dat u daarna, om problemen te vermijden, hiermee gestopt bent, waardoor nergens uit deze facebookpagina kan blijken dat er tussen u en deze pagina een band zou bestaan. U postte niets. U heeft ten gevolge van deze pagina in het verleden ook nooit problemen gekend (CGVS I, p. 4-5), waardoor uit niets blijkt dat dit anno 2025 bij terugkeer alsnog het geval zou zijn.

Betreffende uw beweerde engagement voor de in 2022 opgedoekte Movfemd (dat u wilde aantonen met een attest van deze ngo), waardoor u er naar eigen zeggen van beschuldigd zou kunnen worden een buitenlandse agent te zijn (zie 'declaración personal'), kan er vooreerst gewezen worden op de eigenaardige vaststelling dat u ondanks uw beweerde engagement van meer dan een decennium niet eens correct kon weergeven waarvoor de afkorting 'Movfemd' precies staat. U had het over 'movimiento femenino diverso' terwijl het in werkelijkheid volgens het neergelegde attest 'movimiento feminista por la diversidad' moet zijn (CGVS I, p. 5). Hoe dan ook erkende u ten gevolge van dit beweerde engagement, dat vooral online plaatsvond en beperkt van omvang was, persoonlijk nooit problemen ondervonden te hebben (CGVS I, p. 6; p. 10). Behalve dat de directeur van de ngo na een reis naar het buitenland een tweetal uren vast had

gezet en waarna ze werd vrijgelaten en nooit meer problemen ondervond, had u niet de minste informatie over problemen die voormalige activisten van Movfemd hadden ondervonden (CGVS I, p. 6; p. 10). Bijgevolg blijkt uit niets dat u anno 2025 wel problemen zou ondervinden ten gevolge van uw beweerde low profile engagement voor Movfemd en dat uw blote bewering te vrezen hierdoor vervolgd te zullen worden bij terugkeer naar Nicaragua bewaarheid zal worden.

U verklaarde nog dat u omwille van politieke redenen in Nicaragua geen werk vond. In 2022 zocht u bijv. werk in het Ministerie van Landbouw en Visserij, maar u beschikte niet over de nodige documenten die aantoonde dat u voor de regeringspartij actief was, waardoor u niet aangeworven werd (CGVS I, p. 7; zie ook 'declaración personal'). Een dergelijke praktijk, hoe laakbaar ook, is onvoldoende zwaarwichtig om te gewagen van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit niets blijkt immers dat u, die tot in december 2022 aan de universiteit een (taal)opleiding kon volgen, in Nicaragua geen toegang zou gehad hebben tot de arbeidsmarkt. U kreeg in de loop van 2022 nog een aantal betaalde consultancy-opdrachten (CGVS I, p. 7-9), waardoor uit niets blijkt dat u in de toekomst niet langer als (zelfstandig) consultant zou kunnen werken. Overigens kan bezwaarlijk gesteld worden dat u een intensieve zoektocht naar werk zou uitgevoerd hebben. U keerde immers na een jarenlang verblijf in Peru en na een kort verblijf in België en de Verenigde Staten pas eind juli 2022 naar Nicaragua terug, waar u van augustus of september 2022 tot december 2022 een opleiding aan de universiteit volgde (CGVS I, p. 8-9) en waar u naar eigen zeggen sinds november 2022 voornamelijk binnen bleef. U verbleef maar tot februari 2023 in Nicaragua.

Betreffende uw verklaring geen vrijheid van meningsuiting te hebben (CGVS I, p. 20), kan nog opgemerkt worden dat het Commissariaat-generaal erkent dat de vrijheid van meningsuiting in Nicaragua wordt beteugeld, maar er moet ook benadrukt worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De door u aangehaalde ongeloofwaardige vluchtmotieven buiten beschouwing, maakte u doorheen uw opeenvolgende verklaringen geen gewag van dergelijke ingrijpende problemen. Uw houding de afgelopen decennia wijst zelfs op het tegendeel. U verliet Nicaragua immers pas in 2023 toen u al bijna vijftig jaar oud was. In de periode daarvoor verbleef u geruime tijd in het buitenland, waarna u telkens probleemloos naar Nicaragua kon terugkeren (verklaring DVZ, vraag 10; CGVS I, p. 4; p. 8-9). Uit uw houding blijkt dus niet dat het voor u noodzakelijk was om uw land eerder ten gevolge van de beperkte vrijheid van meningsuiting definitief te verlaten. U brengt bijgevolg geen voldoende concrete, op uw persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat u in geval van terugkeer naar Nicaragua persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratief dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt immers niet getwijfeld. Betreffende het attest van uw partij APRE dat uw problemen bevestigd dient opgemerkt te worden dat documenten, om bewijskrachtig te zijn, dienen te kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Hetzelfde geldt voor het attest van Movfemd. Betreffende de algemene informatie over mensenrechtenschendingen in Nicaragua, over het afnemen van de rechtspersoonlijkheid van ngo's en over het afnemen van de Nicaraguaanse nationaliteit dient te worden aangestipt dat de loutere verwijzing naar nieuwsartikels niet volstaat om vast te stellen dat elke Nicaraguaan in zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. Uit deze documenten kan bovendien geen nood aan internationale bescherming in uw hoofdte worden afgeleid, aangezien u uitdrukkelijk aangaf dat er in deze artikels niet naar u wordt verwezen (CGVS I, p. 10-11). U dient uw vrees voor vervolging of uw risico op ernstige schade duidelijk te personaliseren en te concretiseren. U laat dit, zoals hierboven reeds uitvoerig is gebleken, evenwel na.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Louter schriftelijke procedure

De verwerende partij heeft middels een nota met opmerkingen van 3 juni 2025 de Raad verzocht om de voorliggende zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen.

Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie. Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2. De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3. Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen. Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten”.

Verzoekster heeft in de voorliggende zaak de Raad echter op 17 juni 2025 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoekster wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

2.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de schending van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van verzoekster voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekster te besluiten. Zij licht bepaalde elementen van haar vluchtrelaas verder toe en meent dat sommige verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken of tijdens haar persoonlijke onderhouds op het CGVS onjuist zijn vertaald of geïnterpreteerd.

Verder stelt zij nog dat zij geen waardige job kon vinden in Nicaragua. Ook haalt zij aan dat de vrijheid van meningsuiting wordt beteugeld in Nicaragua en dat de situatie voor politieke opposanten en kritische burgers in het land verslechterd is. Zij verwijst hiervoor (met consulteerbare weblinks) naar een nieuwsbericht van Forum Diplomatico van november 2024 en naar rapporten van Freedom House en van Amnesty International van 2024.

Verzoekster vraagt in hoofdorde haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekster voegt geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

3.2.2. Nota met opmerkingen

Op 3 juni 2025 legt de verwerende partij een nota met opmerkingen neer.

Zij verwijst hierbij ook naar volgende rapporten (met consulteerbare weblinks) en voegt deze bij:

- USDOS, US Department of State, '2022 Country Reports on Human Rights Practices: Nicaragua', en
- COI Focus Nicaragua 'Situation des opposants et de leur entourage' van maart 2023.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient."

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) [...];

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken; [...]”

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) aan verzoeksters engagement als verkiezingswaarnemer voor de partij APRE kan geen geloof worden gehecht omdat:

(a) haar verklaringen over het officieel bewijs dat zij op de verkiezingsdag nodig had, niet overeenstemmen met de beschikbare informatie;

(b) er een aantal opvallende tegenstrijdigheden in haar opeenvolgende verklaringen over de verkiezingswaarnemingsmissie slopen zoals (1) het aantal stembureaus en het aantal verkiezingswaarnemers en (2) de duur van haar aanwezigheid in de ‘colegio panamericano’;

(c) zij haar problemen op die dag door een aantal tegenstrijdigheden en merkwaardigheden niet aannemelijk maakt wat betreft (1) de al dan niet aanwezigheid van politie bij het begeleiden van haar moeder bij het stemmen; (2) het al dan niet door de politie geslagen geweest te zijn en haar overdreven verklaring hierover in haar persoonlijke verklaring; (3) het niet melden van het incident van 7 november 2022 aan collega-verkiezingswaarnemers en aan de kandidaat-burgemeester; en (4) het niet afweten van het al dan niet plaatsvinden van problemen bij collega-verkiezingswaarnemers;

(ii) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters waarnemingsmissie op 7 november 2022 en aan de problemen die dag, kan ook geen geloof worden gehecht aan de hierna door haar ondervonden problemen;

(iii) de ongeloofwaardigheid hiervan wordt bevestigd doordat er, ook wat deze problemen betreft, enkele, weliswaar kleine, maar toch significante tegenstrijdigheden in verzoeksters opeenvolgende verklaringen slopen, namelijk

(a) wat betreft het aantal vrienden die opgemerkt hadden dat ze in het oog gehouden werd door de politie; en

(b) wat betreft de tekst van de eerste slogan op de muur;

(iv) verzoekster heeft niet de minste informatie over eventuele juridische procedures tegen haar en zij heeft hiernaar, naar eigen zeggen uit angst, nooit naar geïnformeerd;

(v) verzoekster kon probleemloos legaal uit Nicaragua vertrekken, en haar moeder kon na een verblijf in de Verenigde Staten en België probleemloos naar Nicaragua terugkeren;

(vi) verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij, omwille van haar in België verblijvende broer die ten gevolge van zijn beweerde oppositierol op een zwarte lijst staat, problemen zou kennen bij een terugkeer;

(vii) zij maakt niet aannemelijk dat zij vervolging vreest doordat het regime zou kunnen ontdekken dat zij de facebookpagina 'piñoleros en Bélgica' samen met haar broer beheerde;

(viii) uit niets blijkt dat verzoekster anno 2025 problemen zou ondervinden ten gevolge van haar beweerde low profile engagement voor Movfemd;

(ix) dat verzoekster omwille van politieke redenen geen werk vond in Nicaragua is onvoldoende zwaarwichtig om te gewagen van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, en bovendien heeft zij al als (zelfstandig) consultant gewerkt en heeft zij na haar jarenlang verblijf in het buitenland geenszins intensief naar werk gezocht;

(x) verzoekster brengt geen voldoende concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat zij in geval van terugkeer naar Nicaragua persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade; en

(xi) de in het kader van haar verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Bij terugkeer naar Nicaragua vreest verzoekster dat haar fysieke en morele integriteit niet gewaarborgd zal zijn, dat zij omwille van haar affiniteit met de politieke partij APRE (zij trad voor hen op als verkiezingswaarnemer) of met de NGO MOVFEMD op basis van valse beschuldigingen gearresteerd en veroordeeld zal worden of dat haar nationaliteit en haar bezittingen zullen worden afgenomen. Zij vreest er tevens geen waardige job te zullen hebben en dus geen waardig leven te kunnen leiden.

3.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.4.3. De Raad merkt op dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij op 7 november 2022 als verkiezingswaarnemer heeft opgetreden voor de partij APRE.

Vooreerst betoogt verzoekster in voorliggend verzoekschrift dat sommige verklaringen tijdens haar persoonlijke onderhouds onjuist door de tolk geïnterpreteerd werden dan wel onjuist werden weergegeven en dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn geweest om de notities van het eerste persoonlijk onderhoud na te lezen voordat het tweede persoonlijk onderhoud plaatsvond, waardoor zij niet in de mogelijkheid was om elementen toe te lichten of correcties over te maken.

In de verweernota van 3 juni 2025 wordt hierover terdege het volgende gesteld: *“Waar verzoekende partij opwerpt dat haar verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouds op het Commissariaat-generaal onjuist werden vertaald, geïnterpreteerd of weergegeven en dat haar de mogelijkheid werd onthouden om de notities van het eerste persoonlijk onderhoud tijdig na te lezen, merkt verwerende partij op dat er vooreerst dient te worden gewezen op het feit dat dat verzoekende partij bij aanvang van haar persoonlijke onderhouds op het*

Commissariaat-generaal op het hart werd gedrukt dat zij problemen met de tolk steeds dient te vermelden. Gedurende haar persoonlijke onderhouden maakte verzoekende partij geen opmerkingen aangaande eventuele problemen met de tolk en/of de vertaling. Bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud gaf verzoekende partij aan geen opmerkingen te hebben over het verloop van het eerste persoonlijk onderhoud en verklaarde zij de tolk tijdens het eerste persoonlijk onderhoud goed begrepen te hebben (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS II, p. 2). Pas na confrontatie met haar tegenstrijdige verklaringen over het aantal kiesbureaus dat zij bezocht tijdens de gemeenteraadsverkiezingen op 7 november 2022 werpt verzoekende partij een louter hypothetisch vertaalfout door de tolk tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS II, p. 20). Het post factum aanvoeren dat er zich tijdens het persoonlijke onderhoud tolk- en/of vertaalproblemen hebben voorgedaan, is allerm minst ernstig. Dit klemmt des te meer daar een kopie van de notities van de persoonlijke onderhouden aan verzoekende partij werd bezorgd en zij naliet om opmerkingen over deze notities aan de commissaris-generaal over te maken. Dient in dit kader te worden gewezen op de inhoud van artikel 57/5quater, § 3 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling heeft de verzoeker om internationale bescherming de mogelijkheid om opmerkingen te formuleren tot de werkdag vóór het nemen van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming en wordt de verzoeker om internationale bescherming geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud indien geen enkele opmerking het Commissariaat-generaal bereikt. Verwerende partij stelt op basis van de stukken van het administratief dossier vast dat het Commissariaat-generaal een kopie van de notities van de persoonlijke onderhoud aangetekend heeft verstuurd op 10 maart 2025, 17 dagen voor het nemen van de beslissing op 27 maart 2025, zodat verzoekende partij wel degelijk in de mogelijkheid was om haar opmerkingen over de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud kenbaar te maken. Verwerende partij stelt vast dat de beweringen van verzoekende partij geen steun vinden in de stukken van het administratief dossier waaruit blijkt dat de persoonlijke onderhouden, die overigens plaatsvonden met tussenkomst van twee verschillende tolken, op een normale wijze zijn verlopen en waaruit hoegenaamd geen tolk- en/of vertaalproblemen blijken. Daarenboven zijn de door verzoekende partij afgelegde verklaringen op het Commissariaat-generaal op een aantal punten ook tegenstrijdig met de door haar opgestelde schriftelijke verklaring. Dat de tolk verzoekende partij woorden in de mond zou hebben gelegd – door te suggereren dat verzoekende partij in haar (schriftelijke) verklaring zou hebben overdreven – , is niet ernstig.” De Raad sluit zich hierbij aan.

De Raad meent dat het motief inzake de identificatie en accreditatie van verkiezingswaarnemers, die rechtstreeks via de Hoge Kiesraad gebeurt of met tussenkomst van de partij, niet determinerend en overtollig is. Kritiek op dit overtollig motief kan dan ook niet leiden tot de vernietiging of hervorming van de bestreden beslissing.

Wat betreft het aantal stembureaus binnen het kiesdistrict blijkt uit verzoeksters verklaringen dat zij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij als verkiezingswaarnemer naar vijf tot acht stembureaus binnen kiesdistrict 2 is geweest (NPO I, p. 12). Tijdens het tweede onderhoud stelde zij dan weer dat zij slechts twee kiesbureaus bezocht (NPO II, p.5-6 en 10). In voorliggend verzoekschrift verklaart verzoekster dat zij slechts bij twee stembureaus aanwezig was. Het zich louter scharen achter één van de tegenstrijdige verklaringen, zonder overtuigende elementen aan te voeren waarom die verklaringen de juiste zouden zijn, volstaat evenwel niet om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Het verwijzen naar een foutieve vertaling door de tolk, volstaat evenmin. Op het einde van beide persoonlijke onderhouden heeft verzoekster bevestigd dat zij de tolk goed begreep en alle vragen begrepen had (NPO I, p. 20 en NPO II, p. 22). Zoals hierboven reeds gesteld, heeft verzoekster evenmin opmerkingen over deze notities overgemaakt aan de commissaris-generaal. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat op 10 maart 2025 een kopie van de notities van de persoonlijke onderhouden aangetekend werd verstuurd naar verzoekster. Verzoekster wordt bijgevolg overeenkomstig artikel 57/5quater, § 3 van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities.

Wat betreft de aanwezigheid van andere personen tijdens haar waarnemingssessie tracht verzoekster in voorliggend verzoekschrift te verduidelijken door te stellen dat haar aanwezigheid in de stembureaus grotendeels alleen was en dat de districtscoördinator, E.C., twee keer ter controle aanwezig was. Ook werd zij enkel opgevolgd door een andere waarnemer wanneer zij het stembureau diende te verlaten. Zij meent dat de tolk dit onjuist heeft geïnterpreteerd en dat de tolk foutief heeft aangegeven dat er gelijktijdig een tweede persoon aanwezig zou zijn geweest naast de districtscoördinator. Dit vindt evenwel geen steun in verzoeksters verklaringen zoals zij deze heeft afgelegd tijdens het tweede persoonlijk onderhoud. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden vastgesteld dat verzoekster tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud eerst verklaarde dat zij de hele dag samen met een tweede verkiezingswaarnemer doorbracht, waar ze de naam niet meer van kende, en dat de districtscoördinator twee keer is langs geweest (NPO II, p.5). Ook blijkt uit haar verklaringen dat verzoekster bevestigend antwoordde op de vraag of zij dan 'de

volledige dag met twee was en dan op sommige momenten met drie was' (NPO II, p.5). Verzoekster volhardt in het verzoekschrift dat haar verklaringen dat zij grotendeels alleen was in het stembureau bevestigd worden door het feit dat een beperkt aantal verkiezingswaarnemers gevonden kon worden en ingezet kon worden wegens het huidige repressieve politieke klimaat, waardoor het logistiek moeilijk was om met meerdere personen gelijktijdig op één locatie aanwezig te zijn en dat dit specifiek geldt binnen haar kiesdistrict. Zij bedient zich te dezen van een post-factum verklaring die na reflectie tot stand gekomen is om haar verklaringen alsnog coherent te laten schijnen. Hiermee vermag zij geenszins de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden te herstellen.

3.3.4.4. Dat het niet aannemelijk is dat verzoekster op 7 november 2022 aan een verkiezingswaarnemingsmissie heeft deelgenomen, wordt verder bevestigd door merkwaardige en tegenstrijdige verklaringen van verzoekster, zoals blijkt uit wat volgt.

Wat betreft de eerste tegenstrijdigheid wordt in de bestreden beslissing als volgt overwogen: *“Daar waar u op de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde dat, toen u uw moeder wilde begeleiden bij het stemmen, er gezegd werd dat dit niet mocht en dat de politie erbij geroepen werd (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5) – ook in uw persoonlijke verklaring schreef u dat u toen door enkele politieagenten werd aangeklampt (zie ‘declaración personal’) –, zei u op het Commissariaat-generaal dat er enkel mee gedreigd werd om de politie erbij te roepen, maar dat de politie er niet bij gehaald werd (CGVS II, p. 21). Hiermee geconfronteerd, herhaalde u enkel uw laatste versie van de feiten (CGVS II, p. 21). Een louter vasthouden aan één versie van de feiten kan echter niet als afdoende uitleg hiervoor worden beschouwd.”*

Het herhalen en het bevestigen van één versie van de verklaringen zoals verzoekster in voorliggend verzoekschrift tracht te doen door te poneren dat zij *‘vanaf het begin van haar verklaringen duidelijk heeft gemaakt dat zij bij het eerste incident werd bedreigd met het inschakelen van de politie’*, brengt dan ook geen soelaas. De Raad stelt vast dat verzoekster bij het begin van het eerste persoonlijk onderhoud geen gewag maakte van enige problemen of foutieve weergave van haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Zij stelde toen dat het gesprek goed verlopen was, en zij bevestigde dat zij in het kort alle redenen heeft verteld waarom zij asiel aanvraagt en dat zij de tolk ‘perfect’ had begrepen. Hieruit blijkt niet dat verzoekster enige opmerkingen had bij haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Louter stellen dat haar verklaring in het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken een ‘evidente fout’ betreft, is dan ook niet ernstig. Hetzelfde geldt waar verzoekster stelt dat zij in haar persoonlijke verklaring ‘per vergissing’ genoteerd heeft dat zij werd benaderd door de politie tijdens het incident met haar moeder, maar dat dit eigenlijk ging over het andere incident met haar broer. In deze persoonlijke verklaring (AD CGVS, stuk 5 groene map, ‘declaración personal’) poneert ze dat zij toen (eerste incident met haar moeder) door enkele politieagenten werd aangeklampt. Er kan verwacht worden dat verzoekster, indien zij beslist om haar asielrelaas schriftelijk weer te geven en in te dienen, dit naleest en hierin geen fouten vermeldt. Daarbij komt dat deze ‘fout’ overeenstemt met haar verklaringen afgelegd bij DVZ.

Wat betreft de tweede tegenstrijdigheid verklaart verzoekster in voorliggend verzoekschrift dat zij *‘vanaf het begin verduidelijkt dat het geweld tegen haar werd toegepast op het moment dat zij al op de grond lag’* en dat zij *‘dit illustreerde met gebaren hoe zij op dat moment werd mishandeld en bevestigde dat de betrokkenen agressief en gewelddadig optraden om haar mobiele telefoon af te nemen, nadat zij had geweigerd deze af te geven’*. Zij beweert dat zij in haar tweede persoonlijk onderhoud hierover meer verduidelijking heeft verschaft en betwist dat zij in het eerste persoonlijk onderhoud zou hebben ontkend dat zij werd geslagen.

De Raad wijst in casu op het volgende. In haar verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bevestigt verzoekster dat ze geslagen is geweest door de politieagenten nadat de protection officer meermaals om verduidelijking vroeg over het incident (*‘Werd u geslagen? Ja. Ze sloegen me voordat ze mijn telefoon afpakten.’* (NPO I, p.16)). Uit verzoeksters verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud blijkt duidelijk dat zij toegeeft dat zij overdreven heeft in haar persoonlijke verklaringen, en dat het woord ‘aangevallen’ misschien beter zou zijn geweest dan het woord ‘geslagen’ (NPO II, p.21). Zij bevestigt in datzelfde tweede persoonlijk onderhoud dat ze haar niet geslagen hebben (NPO II, p.12). Uit verzoeksters uitleg doorheen het verzoekschrift blijkt ook dat zij nog steeds tegenstrijdige verklaringen aflegt over het incident en of zij al dan niet geslagen werd door de politieagenten, aangezien ze nu poneert dat zij nooit ontkend heeft dat ze geslagen werd. Wat er ook van zij, uit voorgaande vaststellingen blijkt duidelijk dat verzoekster geen coherente verklaringen kan uitbrengen wat betreft dit incident. Verzoeksters betoog in voorliggend verzoekschrift waar zij beweert dat de tolk haar woorden in de mond zou hebben gelegd – door te suggereren dat verzoekster in haar (schriftelijke) verklaring zou hebben overdreven – , is dan ook niet ernstig, en wordt ook niet ondersteund door haar incoherente verklaringen over dit incident doorheen de asielprocedure.

Het motief inzake het feit dat het merkwaardig is dat de politieagenten haar op de grond geduwd zouden hebben en haar telefoon afgepakt zouden hebben zonder naar haar identiteitsgegevens te vragen, is overtuigend. Kritiek op overtuigende motieven doet geen afbreuk aan de bestreden beslissing.

3.3.4.5. Vervolgens treedt de Raad de verwerende partij bij waar deze opmerkt dat verzoeksters houding na het incident van 7 november 2022 weinig aannemelijk lijkt.

In dit verband staat in de bestreden beslissing als volgt te lezen: *“Uw houding na het incident van 7 november 2022 in de school ‘Zulema Baltodano’ is weinig aannemelijk. Ofschoon u als verkiezingswaarnemer het goede verloop van de verkiezingen moest waarnemen, ofschoon u zelf op 7 november 2022 een ernstig veiligheidsincident met medewerkers van de regeringspartij en met de politie zou meegemaakt hebben en ofschoon u na het incident uw verkiezingswaarnemingsmissie verdergezet zou hebben, vertelde u over uw wedervaren in het kiesbureau ‘Zulema Baltodano’ niets aan uw collega-verkiezingswaarnemers, naar eigen zeggen omdat u dat niet nodig vond, en lichtte u pas ongeveer een week later, nadat reeds door de partij officieel was vastgesteld dat er geen incidenten op de verkiezingsdag hadden plaatsgevonden, de kandidaat-burgemeester van uw partij, W., in (CGVS I, p. 13-15; p. 17-18; CGVS II, p. 14; p. 17). U legde uw houding weliswaar uit door erop te wijzen dat u uw conflict met leden van de regeringspartij, dat u omschreef als ‘iets persoonlijks’ dat volgens u niets met uw partij APRE te maken had en dat ook geen verband hield met uw verkiezingswaarnemingsmissie, niet wilde uitvergrooten uit vrees gearresteerd te worden (CGVS I, p. 15). Deze uitleg overtuigt moeilijk. Wat de reden van de beweerdde intimidatie ook moge geweest zijn en zelfs al was u in dat kiesbureau niet in uw hoedanigheid van verkiezingswaarnemer aanwezig, dan nog blijkt uit uw verklaringen dat er tijdens het beweerdde incident door aanhangers van de regering werd verwezen naar uw oppositierol en dat u verweten werd tegen de regeringspartij in te gaan (CGVS I, p. 15; zie ook ‘declaración personal’). Gelet hierop, kan dan ook niet worden ingezien dat u het er met uw gelijkgezinde collega-verkiezingswaarnemers, zelfs al konden ze als reactie hierop niet veel doen, zoals u nog aangaf (CGVS I, p. 15), niet over kon hebben. Uw houding, met name dat u als verkiezingswaarnemer niemand van uw collega-verkiezingswaarnemers van de intimidatie die u op een kiesbureau had meegemaakt op de hoogte bracht en dat u een week wachtte alvorens uw kandidaat-burgemeester, W., in te lichten, raakt dan ook kant noch wal.”*

En *“Opvallend is voorts dat u niet wist of de verkiezingswaarnemer van uw partij in de school ‘Zulema Baltodano’ het door u meegemaakte incident aan uw partij of aan de kandidaat-burgemeester van uw partij gemeld heeft (CGVS II, p. 14). U heeft evenmin aan uw partij of aan uw collega-verkiezingswaarnemers gevraagd of anderen op verkiezingsdag gelijkaardige problemen als u hadden ondervonden. U verklaarde zelfs dat u er niets over wilde weten, dat je problemen met de regering kan krijgen als je aan anderen hierover vragen zou stellen en dat de telefoons ook afgeluisterd worden (CGVS I, p. 19; CGVS II, p. 17). Dat hierover vragen stellen onmogelijk zou zijn, overtuigt echter hoegenaamd niet. U slaagde er naar eigen zeggen immers in om een week na het incident van 7 november 2022 hierover via de telefoon met W. te spreken en kreeg enkele maanden later van hem ook een attest ter bevestiging van uw wedervaren die dag. Dat u zich nooit geïnformeerd heeft naar gelijkaardige incidenten en u hiervoor zelfs geen interesse heeft opgebracht, ofschoon van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht kan worden dat hij zich zo volledig mogelijk informeert naar al deze elementen die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees, is een houding die niet in overeenstemming is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.”*

Door in het verzoekschrift te benadrukken dat zij handelde uit vrees voor represailles en dat het incident niet voortvloeide uit haar vermeende politieke affiliatie met de partij APRE, maar louter uit het feit dat zij foto's nam tijdens het verkiezingsproces, beperkt verzoekster zich opnieuw tot het louter herhalen en volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het minimaliseren en tegenspreken van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Dit betreft geen dienstig verweer, verzoekster slaagt er dan ook niet in om de voormelde motieven te verklaren of te weerleggen. Hetzelfde geldt waar verzoekster louter betoogt dat het moeilijk is om haar situatie volledig te begrijpen zonder zelf een vergelijkbare ervaring te hebben meegemaakt, en zonder te beseffen wat het werkelijk betekent om in Nicaragua gearresteerd te worden zonder zich te kunnen verdedigen. Dit louter betoog betreft geen afdoende verweer. Hiermee slaagt verzoekster er niet in om een ander licht te werpen op bovenstaande vaststellingen.

Waar verzoekster in voorliggend verzoekschrift nog ontkent dat zij ooit zou hebben verklaard dat zij vreesde problemen met de overheid te krijgen indien zij andere waarnemers zou bevragen, en stelt dat dit haar onterecht wordt toegeschreven, stelt de Raad vast dat dit nergens uit blijkt. Verzoeksters verweer dienaangaande is dan ook niet dienstig.

3.3.4.6. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen wat betreft het incident van 7 november 2022 en aan de problemen die daaruit zouden zijn voortgevloeid. Dit wordt verder nog bevestigd door de tegenstrijdigheden in verzoeksters verklaringen, zoals blijkt uit wat volgt.

Wat betreft het aantal vrienden dat zou hebben opgemerkt dat verzoekster in het oog werd gehouden door agenten in burger, poneert zij in het verzoekschrift dat ze uitdrukkelijk de namen van twee vrienden noemde, maar dat zij ook verduidelijkt dat er meerdere personen waren die het gegeven hadden opgemerkt.

In het eerste persoonlijk onderhoud verklaart verzoekster dat 'vier van haar vrienden' hadden gemerkt dat politie in burger haar in het oog hield en dat het om drie of vier gelegenheden ging (NPO I, p.18). In het tweede persoonlijk onderhoud verklaart verzoekster dat haar vrienden, J. en R., haar vertelden dat zij in het oog werd gehouden (NPO II, p.18). Tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met haar tegenstrijdige verklaringen, beweert verzoekster eerst dat zij zich niet herinnerde wie welke keer zei dat zij in de gaten werd gehouden, maar verduidelijkt zij dat zij zich de namen niet herinnert van de twee andere personen, omdat zij erg onder de indruk was van de keer toen haar vriendin J. het haar vertelde. Verzoekster bediende zich te dezen van een post-factum verklaring die na confrontatie tot stand gekomen is om haar verklaringen alsnog coherent te laten schijnen. Waar verzoekster in voorliggend verzoekschrift nog eens stelt dat zij in het tweede persoonlijk wel degelijk heeft verklaard dat ook andere vrienden haar aandachtig hadden gemaakt op het feit dat zij in het oog werd gehouden, laat zij achterwege dat dit slechts was nadat de protection officer haar confronteerde met de tegenstrijdige verklaringen (NPO II, p.18). Het herhalen en het bevestigen van één versie van de verklaringen zoals verzoekster na confrontatie en in voorliggend verzoekschrift tracht te doen, door te poneren dat zij steeds coherente verklaringen hierover aflegde, brengt dan ook geen soelaas.

Dat verzoekster hierover geen coherente verklaringen kan afleggen blijkt nogmaals uit het verzoekschrift, waar zij nu opeens poneert dat ook haar oudere broer haar hierop gewezen had. Waar zij nog wenst te verduidelijken dat haar schriftelijke verklaring bedoeld was als leidraad en uitgangspunt, met het oog op een beter begrip van haar situatie tijdens het mondeling interview, stipt de Raad aan dat van een verzoeker om internationale bescherming verwacht kan worden dat hij of zij volledige en coherente verklaringen aflegt wat betreft zijn of haar vluchtrelaas. Louter stellen dat haar verklaringen als complementair dienen gelezen te worden en niet als tegenstrijdig, vormt dan ook geen ernstig verweer.

Waar verzoekster opnieuw met de vinger wijst naar de tolk die foutief vertaald zou hebben, wijst de Raad op de motivering die in punt 3.3.4.3. werd uiteengezet. Verzoeksters betoog in voorliggend verzoekschrift waar zij beweert dat de tolk foutief vertaald heeft door de herhaalde onderbrekingen tijdens het persoonlijk onderhoud, is dan ook niet ernstig. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift met deze uitleg opnieuw niet verder komt dan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te minimaliseren en tegen te spreken. Dit verweer is echter geenszins van aard om de voormelde pertinente en terechte vaststellingen en overwegingen door de commissaris-generaal te verklaren of te weerleggen.

Wat betreft de bedreigingen die op haar muur zouden zijn aangebracht, verduidelijkt verzoekster dat zij inderdaad tijdens het eerste persoonlijk onderhoud stelde dat de boodschap 'Vandálica, mereces morir' luidde, maar dat zij ook aangaf dat zij zich de exacte bewoordingen moeilijk kon herinneren vanwege de traumatische impact van het ontvangen van doodsb bedreigingen. Dit wordt volgens verzoekster bevestigd door het feit dat zij zich in haar tweede persoonlijk onderhoud zich wel opeens de boodschap herinnerde.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud meteen antwoordde op de vraag hoe de eerste bedreiging luidde en dat zij enkel stelde dat zij zich de tweede slogan niet kon herinneren (NPO I, p.18). Hieruit blijkt geenszins dat zij zich de eerste boodschap niet correct herinnerde. In navolging van de verwerende partij stelt de Raad vast dat, in zover verzoekster de vastgestelde tegenstrijdigheden over de slogans met doodsb bedreigingen die op haar huis geschilderd waren, tracht te wijten aan de traumatische impact van deze bedreigingen, zij geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van enig trauma in haar hoofd zou kunnen worden afgeleid. Bijgevolg toont zij niet aan getraumatiseerd te zijn, laat staan dat zij aantoonde dat zij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het persoonlijk onderhoud volwaardige verklaringen af te leggen. Waar verzoekster nog stelt dat zij de boodschap van de tweede bedreiging later wel kon geven omdat zij informatie verkreeg van haar broer, stelt de Raad vast dat dit niet meer is dan een a posteriori verklaring die niet wordt onderbouwd en waarmee zij tracht het beweerde gebeuren alsnog aannemelijk te maken.

Bovenstaande vaststellingen vormen aldus wel degelijk een doorslaggevende indicatie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden vervolging door de Nicaraguaanse autoriteiten.

Tot slot stelt verzoekster in voorliggend verzoekschrift nog dat zij na het incident van 7 november 2022 enkele keren buitenshuis was geweest, waaronder voor enkele lessen van een cursus die reeds op voorhand betaald was, en dat dit was voor de incidenten waarbij agenten in burger haar huis in het oog zouden hebben gehouden. Dit doet geen afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing dat zij haar vluchtrelaas en dus ook haar vervolgingsvrees niet aannemelijk maakt.

3.3.4.7. Daarnaast treedt de Raad de verwerende partij bij waar deze stelt dat het niet aannemelijk is dat verzoekster op geen enkele manier heeft proberen te achterhalen of er tegen haar een juridische procedure werd opgestart.

Verzoekster beargumenteert dat haar terughoudendheid om verdere stappen te ondernemen of vragen te stellen over mogelijke vervolging in haar thuisland, niet voortvloeide uit vrees voor gerechtelijke procedures, maar uit angst voor schade aan haar fysieke integriteit in de context van het repressieve regime. Zij verwijst opnieuw naar de informatie die zij van haar vriendin, werkzaam als openbaar aanklager, had ontvangen over de situatie in het land, waarin burgers omwille van hun vermeende politieke overtuiging zonder rechtvaardiging het doelwit worden van geweld of vervolging.

De Raad stelt echter vast dat verzoekster met dergelijk betoog in wezen niet verder komt dan het louter volharden in eerder afgelegde en niet-aannemelijk bevonden verklaringen, het minimaliseren, tegenspreken en bekritisseren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het poneren van blote beweringen, wat geen dienstig verweer is en waarmee zij dan ook geen afbreuk kan doen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing waar dienaangaande staat te lezen als volgt: *“Verder heeft u niet de minste informatie over eventuele juridische procedures tegen u en heeft u hier ook, naar eigen zeggen uit angst, op geen enkele manier ooit naar geïnformeerd (CGVS II, p. 2-3). Nochtans verklaarde u te vrezen dat er valse zaken tegen u opgezet zouden kunnen worden waardoor u gearresteerd en in de gevangenis geplaatst zou kunnen worden, waarbij u vreest voor uw fysieke en morele integriteit en waarbij zelfs uw nationaliteit afgenomen zou kunnen worden. U illustreerde de mogelijkheid van valse beschuldigingen zelfs met voorbeelden die een vriendin van u, die op het parket werkt, aan u zou hebben gegeven (CGVS I, p. 20; CGVS II, p. 2; p. 22; zie ook ‘declaración personal’). U legde ook algemene informatie neer over het afnemen van de Nicaraguaanse nationaliteit e.d.m. Dat u in deze context op geen enkele manier heeft proberen te achterhalen of er tegen u een juridische procedure werd opgestart, is niet aannemelijk. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers, zoals aangehaald, in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich, al dan niet op discrete wijze, zo volledig mogelijk informeert over die zaken die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees, quod non in casu.”*

Door louter te stellen dat zij deze vriendin niet in gevaar wil brengen door haar in dat verband formeel te benaderen over een eventuele juridische procedure, kan verzoekster hier niet anders over doen denken. Dat verzoekster tot op heden op geen enkele manier heeft proberen te achterhalen of er al dan niet een procedure hangende is, kan niet overtuigen. Temeer zij bijvoorbeeld wel op de hoogte blijkt van het feit dat haar broer in België op een zwarte lijst zou staan ten gevolge van zijn beweerde oppositieprofiel. Dat zij geen moeite heeft gedaan om meer informatie over haar situatie te achterhalen, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van haar vervolgingsvrees wegens haar nationale autoriteiten, ondermijnt de geloofwaardigheid van haar relaas dan ook danig.

3.3.4.8. Wat betreft verzoeksters bewering dat haar in België verblijvende broer ten gevolge van zijn beweerde oppositieprofiel op een zwarte lijst staat, blijft verzoekster in voorliggend verzoekschrift bij louter hypothetische beweringen. Zo stelt zij dat de situatie van haar broer negatieve gevolgen voor haarzelf had kunnen hebben, bijvoorbeeld bij het zoeken naar werk in de publieke sector aangezien de autoriteiten sociale netwerken monitoren en familieleden van vermeende tegenstanders doorlichten. Dat verzoekster evenwel bij haar terugkeer naar Nicaragua in 2022 geen problemen ondervond, verklaart zij doordat zij destijds nog niet als tegenstander was geïdentificeerd en haar politiek profiel nog onbekend was bij de autoriteiten. Ook wijst zij op de omstandigheden in haar land van herkomst die hierna verslechterd zouden zijn.

Evenwel beperkt zij zich in wezen opnieuw tot het poneren van hypothetische en blote beweringen om de gevolgtrekkingen van de verwerende partij wat betreft haar persoonlijke situatie te bekritisseren. Ook gaat zij voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing dat haar moeder na haar bezoek aan familie in de Verenigde Staten probleemloos naar Nicaragua kon terugkeren. Dat dit zou zijn ingegeven door strategische overwegingen, namelijk dat haar moeder, die jarenlang werkzaam was binnen de administratieve dienst van de luchthavenpolitie, een verminderde kans liep op belemmering of ondervraging bij vertrek, is opnieuw een post-factum verklaring die na reflectie tot stand is gekomen om haar verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen.

3.3.4.9. Verder houdt verzoekster voor dat zij zich volledig bewust was van de betekenis van het acroniem Movfemd, namelijk de Feminist Movement for Diversity Association. Zij wijst op een gebrekkige vertaling door de tolk.

Post-factum verklaren dat zij wel degelijk wist waar de afkorting voor stond, vormt geen dienstig verweer. Hetzelfde geldt waar zij een foutieve vertaling toerekent aan de tolk. Dit onderdeel van haar verklaring werd in het gehoorverslag weergegeven in het Spaans met de oorspronkelijke woorden (NPO I, p.5). Verder betoogt zij in het verzoekschrift dat deze organisatie wel degelijk geregistreerd was en richtlijnen had. Ook stelt zij dat zij de beweging vanaf het begin heeft gesteund en betrokken was toen deze als NGO werd erkend. Evenwel maakt zij hiermee niet aannemelijk dat zij door haar betrokkenheid bij Movfemd anno 2025 problemen zou kennen bij terugkeer naar Nicaragua. Verzoekster slaagt er niet in een ander licht te werpen op de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat zij nooit persoonlijke problemen kende en dat zij geen informatie had over problemen die voormalige activisten van de organisatie al dan niet zouden hebben ondervonden. Aldus blijft verzoekster bij een blote bewering dat zij bij terugkeer naar Nicaragua vervolging vreest omwille van haar betrokkenheid bij het intussen opgedoekte Movfemd.

3.3.4.10. Hoewel verzoekster in het verzoekschrift toelicht dat zij bij haar terugkeer vanuit Peru naar Nicaragua, de intentie had zich daar blijvend te vestigen en actief op zoek is gegaan naar werk in zowel de particuliere sector als binnen overheidsinstellingen, kan in navolging van de verwerende partij gesteld worden dat verzoekster bezwaarlijk een intensieve zoektocht naar werk zou hebben uitgevoerd, zo wordt terdege het volgende gesteld: *“U keerde immers na een jarenlang verblijf in Peru en na een kort verblijf in België en de Verenigde Staten pas eind juli 2022 naar Nicaragua terug, waar u van augustus of september 2022 tot december 2022 een opleiding aan de universiteit volgde (CGVS I, p. 8-9) en waar u naar eigen zeggen sinds november 2022 voornamelijk binnen bleef. U verbleef maar tot februari 2023 in Nicaragua.”* Verzoekster houdt in voorliggend verzoekschrift nog steeds voor dat zij geen werk kon vinden. Dat zij overgekwalificeerd zou zijn geweest voor de functies waarop zij solliciteerde, betekent niet dat zij geen werk kan vinden. Dat dit te wijten was aan het feit dat de uiteindelijke beslissing in dergelijke instellingen gebaseerd is op het politieke profiel van de kandidaat en diens familiebanden, is een blote bewering. Aldus kan verzoekster niet gevolgd worden waar zij stelt dat ‘dit een uiterst discriminerende praktijk uitmaakt’. Bovendien geeft verzoekster toe dat zij niet in de privésector naar werk zocht, aangezien het loon te laag was (NPO I, p.7). Verder verduidelijkt verzoekster nog dat zij niet verklaarde dat zij meerdere consultancyopdrachten heeft uitgevoerd, maar dat het aanbod van opdrachten schaars werd waardoor zij besloot te solliciteren bij overheidsinstellingen. Evenwel doet dit geen afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing dat zij in de loop van 2022 wel degelijk als consultant heeft gewerkt en dat uit niets blijkt dat zij in de toekomst niet langer als (zelfstandig) consultant zou kunnen werken. Dat het adviesbureau, waar zij in het verleden voor werkte, in crisis verkeerde als gevolg van een gebrek van projecten en dat meerdere NGO's, waar zij mogelijk een beroep op had kunnen doen, hun wettelijke status waren kwijtgeraakt, betekent opnieuw niet dat verzoekster geen werk zou kunnen vinden bij terugkeer naar Nicaragua.

3.3.4.11. Verder wordt door de verwerende partij terdege overwogen dat verzoeksters legaal vertrek uit haar land van herkomst niet te rijmen valt met haar vervolgingsvrees vanwege de autoriteiten. In voorliggend verzoekschrift slaagt zij er niet in dienstige argumenten aan te voeren die een aannemelijke verklaring voor deze vaststelling bieden of hier anders over doen denken. Zij erkent in voorliggend verzoekschrift expliciet dat haar succesvolle uitreis uit Nicaragua niet representatief is voor de algemene situatie van vele burgers die – omwille van hun politieke overtuiging, deelname aan protesten of loutere associatie met oppositiegezinde groepen – systematisch het recht wordt ontzegd om het land te verlaten. Verzoeksters verklaringen in het verzoekschrift dat het regime structureel gebruik maakt van administratieve middelen bij aankomst en vertrek uit het land om dissidente stemmen te onderdrukken, staat in schril contrast met verzoeksters probleemloos legaal vertrek uit Nicaragua en het gegeven dat ook haar moeder na haar bezoek aan familie in de Verenigde Staten zonder moeilijkheden naar Nicaragua kon terugkeren (zie supra).

3.3.4.12. Waar verzoekster van oordeel is dat de verwerende partij onzorgvuldig te werk is gegaan waar zij zelf erkent dat de vrijheid van meningsuiting wordt beteugeld maar onterecht stelt dat de situatie van verzoekster niet ernstig genoeg is en hierbij verwijst naar de ernstige en schrijnende situatie waarin politieke opposanten en kritische burgers in Nicaragua verkeren, stelt de Raad dat het aanhalen van een louter algemene situatie zonder deze enigszins te betrekken op de eigen persoon van verzoekster, er niet toe leidt dat er in hoofde van verzoekster een vrees voor vervolging kan worden afgeleid. Waar verzoekster meent dat zij geen vrije meningsuiting heeft in Nicaragua, wordt in de bestreden beslissing terdege als volgt gemotiveerd: *“Betreffende uw verklaring geen vrijheid van meningsuiting te hebben (CGVS I, p. 20), kan nog opgemerkt worden dat het Commissariaat-generaal erkent dat de vrijheid van meningsuiting in Nicaragua wordt beteugeld, maar er moet ook benadrukt worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te*

worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.” Door in voorliggend verzoekschrift toe te lichten dat zij meermaals naar het buitenland trok voor verschillende werkaanbiedingen maar telkens terugkeerde naar Nicaragua met de intentie om werk te vinden, en dat zij jaarlijks periodes van maximaal drie maanden in het land verbleef of het land tweemaal per jaar bezocht, wat in de coronapandemie evenwel tijdelijk niet mogelijk was, kan zij niet aannemelijk maken dat zij het land diende te verlaten ten gevolge van de beperkte vrijheid van meningsuiting. Verzoekster maakt, buiten de door haar aangehaalde ongeloofwaardige vluchtmotieven buiten beschouwing, geen gewag van dergelijke ingrijpende problemen. In navolging van de verwerende partij stelt de Raad dan ook vast dat verzoekster geen concrete op haar persoon betrokken elementen of feiten aanhaalt waaruit zou blijken dat zij in geval van terugkeer naar Nicaragua persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

3.3.4.13. De Raad stelt voorts vast dat verzoekster geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die zij voorlegt, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.4.14. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoekster niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, en haar bijgevolg niet het voordeel van de twijfel kan worden toegekend zoals zij nochtans voorhoudt in het verzoekschrift.

3.3.4.15. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat verzoekster haar vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, niet aannemelijk maakt. De Raad meent derhalve dat verzoekster, in tegenstelling tot hetgeen zij in het verzoekschrift betoogt, niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd.

3.3.5.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Dienaangaande wordt in de verweernota van 3 juni 2025 als volgt gemotiveerd:

“Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, arbitraire arrestaties, censuur alsook beperkingen van vrijheden, intimidatie en pesterijen zijn veel voorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel gevisereerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.”

In haar verzoekschrift brengt verzoekster geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit verkeerde conclusies heeft getrokken.

De loutere verwijzing naar algemene rapporten aangaande de algemene situatie in Nicaragua, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke gelet op de ongeloofwaardigheid van haar vluchtmotieven.

Bij gebrek aan een gewapend conflict en willekeurig geweld in Nicaragua is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.3.5.3. Verzoekster toont gelet op het voorgaande niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij het CGVS twee maal uitvoerig werd gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouden kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin werd een beoordelingsfout aangetoond.

3.3.8. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf december tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

A. DE SMET